

населення в країні, залучаючи до своєї діяльності певні верстви населення, надаючи їм робочі міста; організації вносять вклад у ВВП країни; сприяє залученню внутрішніх та зовнішніх інвестицій; відбувається реалізація нових ідей; підвищення конкурентоспроможності регіонів, громади, країни в цілому.

Список літератури

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>

Ірина СТАХІВ

Львівський національний університет імені Івана Франка

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Організаційні принципи сучасного спорту можна розглядати як свого роду альянс між державним управлінням і бізнесом. Тому в сучасних умовах необхідно шукати найбільш оптимальні форми ефективної взаємодії держави і ринкових структур. Безпосередньо впливаючи на становлення, розвиток і ефективне функціонування індустрії спорту, держава має свої конкретні політичні, економічні і соціальні інтереси, які багато в чому пов'язані з тією особливою роллю, що спортивно-оздоровчі послуги відіграють в сучасному житті, впливаючи практично на всі сфери сучасного суспільства: політику, економіку, техніку, науку, освіту, мистецтво, засоби масової інформації, сферу дозвілля тощо.

Зростання значення соціального чинника в житті українського суспільства, визначення перспектив його розвитку вимагають наукового осмислення змісту і результатів політики держави в спортивно-оздоровчій галузі. Одним з інститутів, який дає можливість здійснити перехід від простого перерозподілу до політики розвитку, до створення умов для самозабезпечення, саморозвитку сім'ї та окремих громадян, надання їм дієвої допомоги у реалізації власних можливостей, є сфера спортивно-оздоровчих послуг. Сфера фізичної культури і спорту покликана вирішувати багато соціально - економічних проблем, такі, як об'єднання суспільства, відволікання молоді від шкідливих звичок, профілактика захворювань, збільшення середньої тривалості життя і його якісного рівня [1, с. 160]. Тому, володіючи незаперечною соціальною значимістю, спортивно-оздоровчі послуги є об'єктами державного регулювання.

Існуючі в даний час механізми реалізації державної політики в галузі спортивно-оздоровчих послуг не дають очікуваних результатів, незважаючи на зростання останніми роками обсягу фінансування і уваги з боку державних органів. Необхідно щоб політичні сили та офіційні органи влади робили спроби переосмислити державну соціальну політику в області захисту та оздоровлення нації та спрямовували зусилля на вирішення пріоритетних проблем, розробляли механізми, що

дозволяють найбільш раціонально використовувати ресурси, які виділяються на спортивно-соціальні цілі.

Удосконалення управління фізичною культурою і спортом як невичерпною сферою і функціонуючим в її рамках ринком спортивно-оздоровчих послуг вимагає впровадження інноваційних методів, які повинні забезпечити адекватне задоволення потреб людини, соціальних груп і суспільства в цілому з урахуванням максимально можливої збалансованості попиту та пропозиції спортивно-оздоровчих послуг. Саме тому важливим завданням сьогодення є перехід до інноваційної організаційно - економічної моделі надання спортивно-оздоровчих послуг населенню на основі підвищення ефективності діяльності організацій даної спрямованості, забезпечення високої якості і можливостей широкого вибору населенням наданих спортивно-оздоровчих послуг.

Можливості державного регулювання сфери спортивно-оздоровчих послуг залежать від правильного вибору інструментів, методів і механізмів регулювання і визначаються наявними ресурсами, їх джерелами. При цьому метою державного регулювання ринку спортивно-оздоровчих послуг є досягнення максимальної в даних умовах ефективності використання обмежених ресурсів суспільства для задоволення потреб населення у галузі фізичної культури. Основні напрямки державного регулювання: регулювання сектора муніципальних спортивно-оздоровчих послуг та регулювання сектора приватних спортивно-оздоровчих послуг. Так, державне регулювання сектора приватних спортивно-оздоровчих послуг ґрунтується на необхідності захисту інтересів споживачів суспільних благ, узгодження загальнодержавних і приватних інтересів, впорядкування діяльності підприємницьких організацій галузей ринку спортивно-оздоровчих послуг, створення умов для їх розвитку та базується в основному на рекомендаційних, індикативних методах управління [2, с. 226].

Спортивно-оздоровчі послуги в значній мірі соціально орієнтовані, навіть якщо реалізуються на комерційній основі, тому використання методів державного регулювання, спрямованого на оптимізацію механізму оподаткування, застосування прогресивних інструментів бюджетного фінансування заходів, які здійснюють суб'єкти господарювання у сфері спортивно-оздоровчих послуг, має стати невід'ємною частиною програм соціально - економічного розвитку як на державному рівні, так і на рівні окремих адміністративно - територіальних утворень, що сприятиме зростанню ефективності використання всіх видів ресурсів народногосподарського комплексу.

Список літератури

1. Площинська А. *Розвиток державної політики в галузі фізичної культури та спорту в сучасній Україні* / А. Площинська // *Молода спортивна наука України*. – 2008. – Вип. 12, Т. 2. – С. 158-162.

2. Кузьменко О.О. *Реалізація державної програми у сфері фізичної культури і спорту*/ О.О. Кузьменко // *Науковий вісник молодих вчених*. – 2010. – Вип. 1 (1). – С.225-229.